

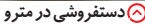
پیرمرد با گویی بزرگی که بر دوشش داشت به سرعت خودش را به داخل واگن زن‌ها انداخت و کف مترو نشست. وحشت داشت که مأموران خط او را ببینند و وسایلش را جلب کنند. پیرمرد گویی را باز کرد و اسکاچه‌های فلزی فستقویی رنگ و وارنگش را بر معرض نمایش گذاشت. در حالی که بقیه زن‌ها به تعجب به این حضور ناگهانی نگاه می‌کردند، زن دستفروشی غرولندکان از حضور مردان در واگن زنان گلیاه کرد. این تصویر البته مربوط به چندین ماه پیش است، زمانی که هنوز برخوردهای ضربتی برای مقابله با حضور دستفروشان در مترو تهران آغاز نشده بود؛ طرحی که اثرش تنها دو سه هفته‌ای بیشتر باقی ماند و پس از آن دوباره حضور دستفروشان در مترو رونق گرفت و حتی تابلوی فروشندگان مرد در واگن زنان هم شست.

گرچه زن‌های دستفروش که عرصه خود را برای فعالیت تنگتر می‌بینند، چندان از این حضور مردانه در واگن زنان راضی نیستند، اما خیلی از زن‌ها به این دستفروشان مرد که اغلب‌شان پسران جوانی هستند و لوازم التحریر، مجبوراب مردانه و وسایل الکترونیکی می‌فروشند، به چشم فردنانشان نگاه می‌کنند که بیکاری را به واگن زنان کشانده است و همین موضوع باعث شده کمتر مسافری از این حضور ممنوع گلیاه کند.

ما سواي همه اين حرف‌ها و سواي همه طرح‌هاي صرّبي ده شهرداري
 براي آراسته كردن چهره
 شهر انجام مي‌دهد.
 خريد از دستفروشان در
 مترو هم جذابيت‌هاي
 خودش را دارد و حتي
 بعضي‌ها تنها به هوايي
 خريد از دستفروش‌هاي
 مترو ترجيح مي‌دهند به
 جاي اتوبوس، تاکسي يا
 خودروي شخصي، از مترو
 استفاده کنند.

دستفروشي در مترو

فرهنگستان سال‌هاست که از ورود بیماری ایدز به این می‌گذرد و آمارها نشان می‌دهد، ۳۰ هزار بیمار مبتلا به HIV در کشور وجود دارند و تخمین زده می‌شود شمار واقعی مبتلایان بیش از سه برابر این رقم باشد. با این حال، هنوز خیلی‌ها از این بیماری وحشتی وای منطقی دارند. در یکی دو دهه گذشته تعداد سمن‌هایی که اقدام به فعالیت‌های ابتدایی در این باره کردند تا مردم یک کشور را از شوک ورود یک بیماری جدیدالظهور در آورند، از انگ‌گشتان یک دست فراتر نمی‌رفتند. یکی از این موسسات مردمی NGO پیام‌آوران همیاری است که بیشتر از ۱۰ سال است در حوزه ایدز فعالیت دارم و به صورت آگاهی‌های زیادی برای پیشگیری از این بیماری و کنار آمدن با آن در مرور ابتلا داده‌اند.

یکی از فعالیت‌های با اهمیت این موسسه، باشگاهی است که مبتلایان به ویروس HIV را گرد هم جمع می‌کند تا هفته‌ای یکبار در کنار هم تجربیاتشان را مرور کنند و بیماری‌شان را مانع‌برای ادامه زندگی نبینند. محمدرضا سیدقاسمی، مدیرعامل این موسسه می‌گوید: «بسیاری از مبتلایان خود به این ویروس مطلع می‌شوند، شوکه خواهد شد، بسیاری گمان می‌کنند در پایان راه هستند و قصد خودکشی می‌کنند، برخی درصدد انتقام از جامعه‌ای می‌برای آیند که آنها را مبتلا کرده و برخی دچار انزوی شدید می‌شوند. این امری است که یک مبتلا به ویروس می‌تواند با مصرف داروهایی که دولت رایگان در اختیار آنها قرار می‌دهد، دوز ویروس را آنچنان در بدنش کاهش دهد، که مثل یک انسان معمولی و سالم زندگی کند و حتی صاحب فرزند سالم هم بشود. البته این در صورتی است که به درمان و استفاده از داروهایش ادامه دهد. اینها موضوعاتی است که در باشگاه به آن پرداخته می‌شود و افرادی که تازه از ابتلای خود به ویروس HIV مطلع شده‌اند، در این باشگاه راهنمایی و مساعدت می‌شوند.

سال‌های گذشته به دلیل بحران‌های اقتصادی اروپا و آن، یک میلیون دلار می‌گیرند. این مبلغ گرچه در جایزه‌ای که هر کدام از ۶ برنده اهدای نخستین جایزه نوبل می‌گذرد؛ ۱۱۵ سال است که از

که شد، اما هنوز این کنجگاری را که بر بردگان نوبل
این پول می‌کند، باقی گذاشته است. آلفرد نوبل در
سال ۱۸۹۵ و در پی عذاب وجدانی که از سوءاستفاده
نظامی اشتهاش صورت گرفته بود، اقدامی نمود
و ارا را اندازی کرد. آلفرد نوبل شیمی‌دان که مختصر
زیادامت بود، قصد داشت بخشی از سود دارایی‌های
سرسراش را به افراد موفق در زمینه ادبیات، صلح،
اقتصاد، شیمی، فیزیک و پزشکی اختصاص دهد.
برندگان این جوایز علاوه بر یک مدال طلا و دیپلم
افتخار و جایزه نقدی، یک میلیون دلار دریافت
می‌کنند که گریه در برابر ارزش معنوی جایزه بود.
ارزش چندان ندارد، برای بسیاری از فعالان حوزه
علم و ادبیات که سال‌ها در مشکلات اقتصادی فراوان
به فعالیت ادامه داده‌اند، می‌تواند رشک‌برانگیز باشد.
گریه اطلاعات دقیقی از نحوه هزینه‌ای این پول از
سوی برندگان نوبل منتشر نشده، اما خبر این است
و گریخته‌ای که از برخی برندگان نوبل منتشر شده
نشان می‌دهد بسیاری از آنها که در سنین میانسالی
و حتی کهنسالی به این جایزه و رسیدن، این پول
را صرف گذران زندگی و گاهی تأمین هزینه‌های
فرزندانشان کرده‌اند. ریچارد رابرتز، زیست‌شناس،
شیمی‌دان و برنده جایزه نوبل زمین، ۱۹۳۱، جایزه
نقدی خود را صرف خرید یک زمین باری کرده
کرده و فرانک ویلچک، برنده جایزه نوبل فیزیک
۲۰۰۴ نیز این رقم چشمگیر را در حساب شخصی
خود برای ادوات بانزنشستگیش پس‌انداز کرده
است. اما جورج سمران، برنده جایزه نوبل فیزیک
۲۰۰۶، یک میلیون دلار را برای اعطای کمک هزینه
تصلیبی به دانشجویان مستعد اهدا کرد.

اما در این میان برندگان جایزه نوبل ادبیات رفتارهای نویسنده‌دانش را به‌خوبی نشان دادند. اوهران نامی نویسنده‌دانش صرف‌تاسیس موزه‌ای کرد که زمانی نیز بر اساس جایزه‌دانش ۲۰۰۶ سال نویسنده‌دانش که در سال ۲۰۰۸ زمانی به نام «موزه معصومی» را منتشر کرد؛ زمانی که در کنار انتشار آن به تاسیس به موزه به همین نام دست زد. این موزه نخستین موزه در دنیا است که براساس یک مان ساخته می‌شود. «موزه معصومی» جزئیات فراوان‌شده‌ای از استانبول سسال‌های ۱۹۵۰ تا ۲۰۰۰ را در دل خود جای داده‌است؛ از بلب‌های سینما، قوطی کبریت‌های‌شده‌ای کوچک و بزرگ و رنگارنگ نوشیدنی‌ها گرفته تا مجسمه‌های

خوش بینی زیاد در مورد آینده می تواند احساس آسودگی و رویاپردازی بی مورد به فرد ببالهد. او او را به نوعی برای تلاش زیاد برای آینده اش بی انگیزه کند و همچنین کمتر نیاز ببیند که در مورد حوادثی که ممکن است در آینده رخ دهد هم جابه جگ باشد. اینجاست که به نظر می رسد این باور قدیمی که باید نیمه پر لیوان را دید رنگ می بازد و این نگاه تقویت می شود که گاهی برای موفق شدن و رسیدن خطرات احتمالی که در آینده ما را تهدید خواهد کرد، می خواد خالی لیوان را ببینیم و خودمان را برای مقابله با شرایط سخت آینده حاضر کنیم.

فریدختخان از همان لحظه‌ای که یک محاسب مشهور در صدا و سیوز درباره به کار بردن الفاظ رکیبش در گذشته، گفت که امام حسین (ع) هم فحش می‌دادا واکنش در فضای مجازی شریوع شد. از انتشار تصویر این برنامه تلویزیونی و نوشتن متن‌هایی در نگویش این حرف تا نگاه طنز به این ماجرا و سخنان گذشته‌اش. در توپیر و صفحات پر مخاطب اینستاگرام هم به عکس‌های در این رابطه منتشر شده بود، بحث‌هایی طولانی شکل گرفت. یکی از کاربران اینستاگرام زیر عکسی در این باره نوشته است: «چند روز قبل یکی از مداحان معروف برای اینکه فحش دادن‌های خودش را توجیه کند، در یک برنامه تلویزیونی از ساحت مقدس امام حسین (ع) هزینه کرد و بی‌شرامه مدعی شد که این امام نیز چنین می‌کرده است (تغویذنامه). مدعیان ازسرمادگی، چگونه از کنار این اهانت آشکار به اباعبدالله الحسین (ع) عبور می‌کنند؟!»

فرهیختگان| خوشبختانه کمتر آشپزخانه ایرانی‌ای است که در آن از این طلای خوش رنگ و بو خبری نباشد. ادویه‌ای که اطبای طب سنتی در امور مختلف، مصرف آن را توصیه می‌کنند.

زردچوبه یکی از ادویه‌های متداول در آشپزخانه‌ای است که بعد از نمک و فلفل رتبه بالایی در مصرف دارد. اما جزه مزه خوبی که این ادویه به مواد غذایی می‌دهد، آبی‌مانندست که سستی برای این گیاه ۱۰ خاصیت قابل توجهی است؟ زردچوبه سرشار از آنتی‌اکسیدان است و خاصیت ضدویروس، باکتری، قارچ، سرطان و التهاب دارد. همچنین حاوی میزان قابل توجهی پروتئین، فیبر، نیاسین، ویتامین C، ویتامین E و ویتامین K، پتاسیم، کلسیم، آهن، منگنز و روی است به همین دلیل حتی در برخی داروهای طب مدرن نیز از آن استفاده می‌شود. پیشگیری از سرطان، بهبود آرتروز، کنترل دیابت، کاهش اسطح کلسترول، تقویت سیستم ایمنی، التیام زخم‌ها، کنترل وزن، جلوگیری از بیماری الزایمر، بهبود هضم و گوارش و پیشگیری از بیماری کبد، ۱۰ موردی است که زردچوبه به بهبود آن کمک می‌کند. این در حالی است که برخی، از ترکیب زردچوبه و شیر برای رفع موی زائد نیز استفاده می‌کنند. این موضوع باعث نمی‌شود که در مصرف این ماده دوز افراط به خرج بدهید، چراکه مصرف زیاد آن هم می‌تواند مشکلاتی را برای بدن ایجاد کند بنابراین از مصرف خام آن به‌هیچ‌اجتناب کنید و همچنان به شکل سنتی البته با حرارت و روغن کمتر آن را همراه غذا بخورید یا به صورت موضعی مورد استفاده قرار دهید.

رهسپند گران - مجمع جهانی اقتصاد در گزارش‌های اعلام کرده السالوادر نامین ترتر کشور جهان است. روزنامه (ایندپندنت) نوشته است: «السالوادر که مرکز بحران باندهای و خلافکاران آمریکای مرکزی محسوب می‌شود، بالاترین میزان جرم و جنایت در جهان را داراست و سال گذشته بیش از آنکه امارها نشان دادند میزان قتل در این کشور به ۱۰۴ تن از هر ۱۰۰ هزار شهروند آن رسیده است، السالوادر، به مرکز تروریست‌های جهان در خارج از یک منطقه جنگی تبدیل شد.» نامور فراری آمریکایی لاین در راس لیست کشورهای نامور قرار دارند و کشورهای هندوراس، کولاماتا و میکزی از مسائل مربوط به باندهای خلافکار مشابه با مشکلات السالوادر رنج می‌برند و کمیلیا و ونزولا نیز جزء ۱۰ کشور اول در فهرست خطرناک‌ترین کشورهای جهان هستند. چهار کشور آفریقای از جمله کنیا و مصر که هر دو با اقدامات شبه‌نظامی گری افراطی‌ها دست و پنجه نرم می‌کنند نیز جزء خطرناک‌ترین کشورهای جهان هستند. لیست ۱۲ کشور خطرناک جهان با این در خاورمیانه و پاکستان که به مبارزه با طالبان ادامه می‌دهد، تکمیل می‌شود.

انی لیست پجنسی از قرارداد رفاهداریهای ۱۳۸۱ مجمع جهانی اقتصاد را تشکیل می‌دهد که ۱۶۸ کشور جهان را بر مبنای طیف وسیعی از فاکتورها برای ارزیابی بهره‌وری و رفاه‌شان طبقه‌بندی می‌کند.

به معنای دقیق کلمه کشورهایی چون سوریه، عراق و سودان جنوبی که هیچ‌یک از این لیست مطرح نشده‌اند، چرا که به خاطر جنگ، اقتصاد عملی و دایری ندارند. بر اساس این لیست انگلیس سی و چهارمین کشور ان جهان است که بیشترین درجه رتبه ۳۵ را در رتبه ۳۵ قرار گرفته، در حالی که آلمان در رتبه ۵۸ فهرست قرار دارد. در همین حال آمریکا ششمین کشور ان جهان معرفی شده و فرانسه در رتبه ۶۲ قرار گرفته و اوکراین با قرار گرفتن در رتبه ۱۳۲ کشور اروپایی محسوب می‌شود که در پایین‌ترین رتبه قرار دارد.

